

Reactie pakket Belastingplan 2025

Bijlage 4

Wetsvoorstel Wet aanpassing wet minimumbelasting 2024

1. Inleiding

Op 17 september 2024 is het wetsvoorstel Wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024 toegestuurd aan de Tweede Kamer. In het wetsvoorstel Wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024 worden verschillende onderwerpen uit de door het Inclusive Framework on BEPS gepubliceerde administratieve richtsnoeren opgenomen in de Wet minimumbelasting 2024, alsmede technische wijzigingen. In het wetsvoorstel Overige fiscale maatregelen 2025 wordt voor een aantal onderworpenheidstoetsen in de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 in algemene zin verduidelijkt dat onder een naar de winst geheven belasting mede een kwalificerende Pijler 2-bijheffing wordt verstaan. In dit kader verwijst de NOB naar haar reactie op het Wetsvoorstel Overige fiscale maatregelen 2025.

2. Algemeen

De NOB is verheugd om in de Memorie van Toelichting (MvT) van de Wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024 (Wetsvoorstel WMB 2024) te lezen dat het kabinet het van belang acht om de administratieve richtsnoeren in de Nederlandse regelgeving op te nemen om de consistente toepassing van de OESO-modelregels over de minimumbelasting te bevorderen en om discrepanties met de toepassing van de regels ten aanzien van andere staten te voorkomen. Desalniettemin resteren er nog enkele aspecten die volgens de NOB nadere toelichting zouden kunnen gebruiken.

In dit verband heeft de NOB een aantal algemene en een aantal specifieke opmerkingen waarvoor aandacht wordt gevraagd.

Verhouding EU-richtlijn / Wetsvoorstel WMB 2024 / administratieve richtsnoeren

Volgens de preambule van de EU-richtlijn minimumniveau van belasting (EU-richtlijn) moeten lidstaten bij uitvoering van de EU-richtlijn het *GloBE Implementation Framework* (waar de administratieve richtsnoeren onderdeel van uitmaken) gebruiken als bron van illustratie of interpretatie om te zorgen voor consistentie in de toepassing in alle lidstaten, voor zover die bronnen consistent zijn met de EU-richtlijn en met het Unierecht. De NOB verneemt graag of het *GloBE Implementation Framework* bronnen kent die volgens de wetgever niet in lijn zijn met de EU-richtlijn en met het Unierecht, en waarvan dus geen gebruik gemaakt kan worden? **(VRAAG 1)**

De NOB merkt op dat Nederlandse (of Europese) afwijkingen ten aanzien van het *GloBE Implementation Framework* ertoe kunnen leiden dat de Nederlandse (of Europese) bijheffing niet kwalificeert als een *Qualified Domestic Minimum Top-up Tax, Qualified IIR, en/of Qualified UTPR*. In het Wetsvoorstel WMB 2024 staat dat de administratieve richtsnoeren van de OESO niet rechtstreeks doorwerken in de Nederlandse rechtsorde. Tevens staat er dat OESO-commentaar kan dienen als interpretatiebron indien de wettekst aansluit bij de OESO-modelregels. Omdat doorgaans alle wetteksten van de Wet minimumbelasting 2024 (WMB 2024) aansluiten bij de OESO-modelregels, maakt dit het onduidelijk en onoverzichtelijk hoe in de praktijk om te gaan met administratieve richtsnoeren die (nog) niet wettelijk zijn verankerd en wat de juridische status daarvan is. De NOB verzoekt de staatssecretaris te bevestigen of ook de administratieve richtsnoeren van de OESO die nog niet verwerkt zijn in de huidige WMB 2024 en de thans voorgestelde wijzigingen daarop, bijvoorbeeld die van juni 2024, als rechtsbronnen aangewend kunnen of moeten worden? **(VRAAG 2)**

De toelichting bij de wijziging van de WMB 2024 vermeldt dat in sommige gevallen, de administratieve richtsnoeren verduidelijkingen zijn die louter zien op de uitleg van maatregelen die al zijn opgenomen in de WMB 2024. Voor dergelijke verduidelijkingen geldt dat dit geen aanleiding geeft om de WMB 2024 aan te passen of aan te vullen. De NOB verzoekt de staatssecretaris om een overzicht van de regels in de administratieve richtsnoeren die worden aangemerkt als verduidelijking en een overzicht van de regels in de administratieve richtsnoeren die worden aangemerkt als een wijziging van de maatregelen die al zijn opgenomen in de WMB 2024. **(VRAAG 3)**

Tevens verzoekt de NOB om aan te geven welke onderdelen van de eerdere gepubliceerde administratieve richtsnoeren nog ontbreken in de WMB 2024? **(VRAAG 4)** Moet de NOB concluderen dat deze onderdelen dan als verduidelijking worden gezien? **(VRAAG 5)**

Te denken valt bijvoorbeeld aan wat moet worden verstaan onder een 'overdracht van activa', een term die relevant is voor de uitleg van artikel 14.1 lid 3 WMB 2024, en waarvan nadere toelichting is opgenomen in de februari 2023 administratieve richtsnoeren van de OESO. Ook kan gedacht worden aan de definitie van het begrip 'omzet' welke gegeven wordt in de december 2023 administratieve richtsnoeren. Deze onderdelen zijn vooralsnog niet specifiek opgenomen in de WMB 2024.

De NOB heeft kennis genomen van het voornemen van de wetgever om aan de voorgestelde wijzigingen van de WMB 2024 zoveel mogelijk terugwerkende kracht te verlenen tot en met 31 december 2023. Daarmee vinden ze zoveel mogelijk toepassing op verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023, de ingangsdatum van de WMB 2024. De wetgever heeft aangegeven in de MvT dat het deze terugwerkende kracht gerechtvaardigd acht, behalve voor de volgende vier specifieke maatregelen:

- De wijziging van artikel 3.2 door invoeging van een derde lid betreffende de toe te passen financiële verslaggevingsstandaard voor de binnenlandse bijheffing indien de financiële verslaggeving van alle in Nederland gevestigde groepsentiteiten niet is opgesteld op basis van dezelfde lokale financiële verslaggevingsstandaard;
- De invoering van de regeling voor voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgaven in het nieuwe artikel 8.2a;
- De invoering van een nieuw dertiende lid voor artikel 8.3 betreffende de wijziging voor de inkomensuitsluiting op basis van reële aanwezigheid in de context van een uiteindelijk moederentiteit die onderworpen is aan een aftrekbaar dividendstelsel;
- De invoering van de regeling voor de behandeling van gestructureerde hybride regelingen onder de tijdelijke kwalificerend landenrapport veilige haven in het nieuwe artikel 8.8a.

Ten aanzien van deze voorgestelde wijzigingen wordt terugwerkende kracht niet gerechtvaardigd geacht omdat de wijzigingen bezwaarlijk zijn voor belastingplichtigen. We verwijzen voor vragen die de NOB heeft over deze specifieke maatregelen naar het navolgende.

De NOB vraagt nadere toelichting hoe in de praktijk om zal worden gegaan met inconsistente inwerkingtreding van de maatregelen tussen verschillende jurisdicties, bijvoorbeeld als dit een uiteenlopende toepassing van de tijdelijke veiligheidsregels tot gevolg heeft. Bijvoorbeeld in de casus dat de jurisdictie waar de bijheffing-informatieaangifte wordt ingediend op een gebied wél terugwerkende kracht in de wetgeving heeft opgenomen. Blijft de Nederlandse toepassing van de regels dan ongewijzigd door dit feit (en blijft de terugwerkende kracht voor de Nederlandse toepassing dan achterwege)? **(VRAAG 6)** En wat als dit resulteert in dubbele heffing of dubbele niet-heffing? **(VRAAG 7)**

3. Joint Ventures

In het voorgestelde artikel 3.1 lid 2 wordt de belastingplicht voor de binnenlandse bijheffing uitgebreid met onder andere de volgende bepaling:

“ten aanzien van in Nederland gevestigde groepsentiteiten die deel uitmaken van een joint venture- groep: een door de groep of de inspecteur aangewezen in Nederland gevestigde groepsentiteit die deel uitmaakt van de joint venture-groep”

Naar de letterlijke tekst van de wet lijken joint ventures die geen onderdeel zijn van een joint venture groep (i.e., een joint venture die in geen enkele andere entiteit een controlerend belang houdt), niet belastingplichtig te zijn voor de binnenlandse bijheffing. De NOB vraagt zich af of dit de beoogde consequentie is? **(VRAAG 8)** Indien deze lezing juist is, zou dat namelijk mogelijk impliceren dat de Nederlandse binnenlandse bijheffing niet kwalificeert.¹

Hoewel dit niet in het algemene deel van de MvT wordt vermeld, vermoedt de NOB dat de wetgever met de uitbreiding van artikel 3.1 lid 2 WMB 2024 de subjectieve onderworpenheid van een joint venture wil regelen. De NOB vraagt zich in dit kader af of het inkomen van een joint venture groepsentiteit, als non-groepsentiteit van de 'hoofdgroep', als object in de heffing betrokken kan worden onder hoofdstuk 8? **(VRAAG 9)** In dit hoofdstuk wordt slechts verwezen naar groepsentiteiten en niet naar entiteiten die onderdeel zijn van de joint venture-groep. Bijvoorbeeld, in artikel 8.2 lid 4 WMB 2024 wordt voor overwinst in een staat slechts verwezen naar het kwalificerende inkomen van groepsentiteiten. Het voorgestelde artikel 3.1 lid 2 maakt geen koppeling naar het joint venture artikel (artikel 9.4 WMB 2024). Ook uit het voorgestelde artikel 8.8a lid 3 lijkt te volgen dat de joint venture of joint venture-groepsentiteit niet als groepsentiteit van de onder de reikwijdte van de WMB 2024 vallende hoofdgroep (de groep waar de joint venture belanghouder onderdeel van uitmaakt) gezien moet worden. Anders zou het voorgestelde artikellid zinledig zijn. Indien de wetgever toch meent dat een joint venture (of joint venture-groepsentiteit) als groepsentiteit van de onder de reikwijdte van de WMB 2024 vallende hoofdgroep gezien moet worden in de context van onder meer artikel 8.2 lid 4 WMB 2024, dan roept dat de vraag op of dit niet ook het geval zou moeten zijn voor enkele andere bepalingen? **(VRAAG 10)** Daarbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan artikel 6.4 (transacties tussen groepsentiteiten), artikel 6.8 (intra-groepsfinancieringsregeling tussen groepsentiteiten), artikel 6.13 en artikel 6.14 (allocatie van inkomen tussen groepsentiteiten) en artikel 7.5 WMB 2024 (allocatie van belastingen tussen groepsentiteiten) .

¹ Juli 2023 administratieve richtsnoeren, p. 86-87, par. 47.

Daarnaast vraagt de NOB om verduidelijking ten aanzien van de administratieve plichten en de aangiftevereisten voor een joint venture-groep. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een joint venture groep waarin twee groepen, die beide binnen de reikwijdte van de WMB 2024 vallen, een 50 procent belang houden. De NOB vraagt zich af welke entiteit(en) dan de aangifte voor de binnenlandse bijheffing moet(en) doen? **(VRAAG 11)**

4. Binnenlandse bijheffing

De regels ten aanzien van de binnenlandse bijheffing (H3 WMB 2024) worden meer in lijn gebracht met de door de OESO gepubliceerde administratieve richtsnoeren. Enkele vragen die ten dien aanzien nog opkomen betreffen de volgende, waarbij voor de technische wijziging met betrekking tot de toepassing van de binnenlandse bijheffing op joint ventures wordt verwezen naar onderdeel 3 van deze reactie.

De NOB constateert dat het voorgestelde artikel 3.2 lid 3 WMB 2024 bewerkstelligt dat de rangorderegeling ten aanzien van artikel 8.13 lid 3 tot en met 5 WMB 2024 doorwerkt naar de Nederlandse binnenlandse bijheffing. Daarnaast wordt in het voorgestelde artikellid geregeld dat indien uit deze rangorderegeling volgt dat de binnenlandse bijheffing in de lokale financiële verslaggevingsstandaard bepaald dient te worden en de financiële verslaggeving van alle in Nederland gevestigde groepsentiteiten is opgesteld op basis van verschillende lokale financiële verslaggevingsstandaarden, de lokale financiële verslaggevingsstandaard niet-zijnde IFRS gehanteerd dient te worden voor de berekening van de binnenlandse bijheffing. De NOB constateert dat deze wijzigingen pas werking hebben voor boekjaren die aanvangen op of na 31 december 2024. Dat roept meerdere vragen op.

Aangezien de wijzigingen pas per 31 december 2024 aanvangen zullen de WMB 2024-regels op dit punt voor verslagjaren die eerder aangevangen zijn mogelijk niet volledig in lijn zijn met de administratieve richtsnoeren van de OESO. Dat herbergt het risico dat de Nederlandse regels niet kwalificerend zijn voor deze verslagjaren. In aanloop naar een meer definitief kwalificatiemechanisme van de Pijler 2-regels vindt in een overgangsperiode de kwalificatie van Pijler 2-regels als kwalificerend plaats op basis van een overgangsregeling, door middel van een zogeheten 'self-certification process'.

Uit een recent door de OESO gepubliceerd document lijkt te volgen dat kleine afwijkingen in deze overgangsregeling niet in de weg hoeven te staan aan de gekwalificeerde status van Pijler 2-regels, zeker indien beoogd wordt om binnen een afgesproken tijdsbestek de afwijking weg te nemen.²

² <https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/topics/policy-sub-issues/global-minimum-tax/qualified-status-under-the-global-minimum-tax-questions-and-answers.pdf>.

De NOB verneemt graag of het de verwachting is dat de afwijking voor verslagjaren die aangevangen zijn voor 31 december 2024 tot negatieve consequenties leidt voor de status van de Nederlandse WMB 2024-regels, en dan met name de kwalificatie van de Nederlandse binnenlandse bijheffing als 'kwalificerend', en of verwacht wordt dat dit (negatieve) gevolgen heeft voor het kunnen toepassen van de kwalificerende binnenlandse bijheffing veilige havens ten aanzien van Nederlandse groepsentiteiten? **(VRAAG 12)** Indien, in het scenario dat de voorgestelde wijzigingen van artikel 3.2 WMB 2024 geen terugwerkende kracht hebben, dit risico reëel geacht wordt, geeft de NOB de wetgever in overweging om toch voor terugwerkende kracht te opteren op dit vlak. **(VRAAG 13)** De NOB verwacht in dit verband dat het toepassen van terugwerkende kracht voor deze bepaling niet of zeer beperkt bezwaarlijk is voor de praktijk.

Indien de voorgestelde wijzigingen van artikel 3.2 lid 3 WMB 2024 inderdaad zonder terugwerkende kracht worden ingevoerd, vraagt de NOB wat in de visie van de wetgever voor verslagjaren die aangevangen zijn voor 31 december 2024 de juiste interpretatie van artikel 3.2 lid 3 WMB 2024 is? Kan een groep met Nederlandse groepsentiteiten ten aanzien van die groepsentiteiten dan kiezen om één van de drie (of zelfs verschillende) in artikel 8.13 lid 2 WMB 2024 genoemde verslaggevingsstandaarden te kiezen ter berekening van de binnenlandse bijheffing? **(VRAAG 14)**

De NOB vraagt de staatssecretaris om bevestiging dat beide wijzigingen ten aanzien van artikel 3.2 lid 2 WMB 2024 voor het eerst toepassing vinden met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2024 zoals opgenomen in artikel II onder b? **(VRAAG 15)** We verwijzen ook naar hetgeen is opgenomen in de MvT op pagina 17 waar een andere beperktere uitzondering op de terugwerkende kracht lijkt te zijn opgenomen.

De voorgestelde tie-breaker heeft als effect dat als de financiële verslaggeving van alle in Nederland gevestigde groepsentiteiten is opgesteld op basis van meer dan één lokale financiële verslaggevingsstandaard, één standaard dient te worden gehanteerd, zijnde de Richtlijnen voor de Jaarverslaggeving (Dutch GAAP). Heeft dit tot gevolg dat als binnen een groep van Nederlandse entiteiten een deel van de entiteiten de financiële verslaggeving op basis van Dutch GAAP opstellen en een deel van de entiteiten de financiële verslaggeving op basis van IFRS opstellen, deze laatstgenoemde entiteiten verplicht worden om financiële verslaggeving op basis van Dutch GAAP op te stellen? **(VRAAG 16)**

Hoe verhoudt zich dit tot artikel 8.13 lid 3 onder a WMB 2024 waarin opgemerkt wordt dat de kwalificerende binnenlandse bijheffing alleen wordt berekend op basis van de lokale financiële verslaggevingsstandaard als alle groepsentiteiten hun financiële verslaggeving opstellen op basis van de lokale financiële verslaggevingsstandaard en zij op grond van nationale regelgeving verplicht zijn om die financiële verslaggeving bij te houden of te gebruiken? **(VRAAG 17)**

Dient de term 'nationale regelgeving' in de context van het eerdergenoemde artikellid ruim te worden geïnterpreteerd en omvat dit ook de situatie volgend op toepassing van de tie-breaker regel waarbij dan een financiële verslaggeving op basis van Dutch GAAP zal moeten worden opgesteld om de overwinst te berekenen? **(VRAAG 18)**

Voor verslagjaren waarin het voorgestelde artikel 3.2 lid 3 WMB 2024 van toepassing is rijst de vraag wat rechtens juist is indien een groepsentiteit zowel financiële verslaggeving aanhoudt op basis van IFRS als op basis van Dutch GAAP, bijvoorbeeld indien sprake is van een dual listing. Regelt in dat geval de voorgestelde tie-breaker dat de berekening van de binnenlandse bijheffing ten aanzien van alle Nederlandse groepsentiteiten dient te worden gemaakt op basis van Dutch GAAP? **(VRAAG 19)**

Indien Nederlandse groepsentiteiten als gevolg van het in werking treden van artikel 3.2 lid 3 WMB 2024 voor verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2024 geforceerd worden een andere financiële verslaggevingsstandaard toe te passen dan de verslaggevingsstandaard die in het voorgaande verslagjaar is gehanteerd, vraagt de NOB om een algemene toelichting van de gevolgen voor de berekening van de Nederlandse binnenlandse bijheffing over het verslagjaar waarin de andere verslaggevingsstandaard toegepast dient te worden. **(VRAAG 20)** De administratieve richtsnoeren en de toelichtingen op de WMB 2024 adresseren niet welke consequenties zijn verbonden aan het overstappen naar een andere verslaggevingsstandaard in dit verband (hetgeen overigens niet verward moet worden met het toepassen van andere principes binnen de toegepaste financiële verslaggevingsstandaard).

5. Voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgave

Het voorgestelde artikel 8.2a WMB 2024 vloeit voort uit de administratieve richtsnoeren van februari 2023 en bewerkstelligt dat de effectieve belastingdruk niet negatief kan zijn. Het waarborgt daarmee dat het bijheffingspercentage zoals berekend volgens artikel 8.2 lid 3 WMB 2024 niet hoger is dan het minimumbelastingtarief. Dit wordt bereikt door de negatieve som van de gecorrigeerde betrokken belastingen over een verslagjaar niet in aanmerking te nemen, maar deze als een voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgave te behandelen. Dit voortgewentelde bedrag valt vrij en vermindert het bedrag aan gecorrigeerde betrokken belastingen van een volgend verslagjaar waarin het gezamenlijke netto kwalificerende inkomen en de som van de gecorrigeerde betrokken belastingen meer bedragen dan nihil.

Aangezien deze wijziging pas per 31 december 2024 aanvangt, vraagt de NOB zich in dit kader af of er een specifieke reden is voor deze (latere) effectieve inwerkingtredingsdatum? **(VRAAG 21)** De NOB is hierbij tevens benieuwd hoe belastingplichtigen dienen om te gaan met een negatieve effectieve belastingdruk over het verslagjaar 2024 in het geval geen gebruik wordt gemaakt van de tijdelijke veilige haven op basis van een kwalificerend landenrapport. Is het begrip van de NOB juist dat belastingplichtigen over het verslagjaar 2024 alsnog te maken kunnen krijgen met een bijheffingspercentage hoger dan het minimumtarief van 15 procent? **(VRAAG 22)** Dit lijkt haaks te staan op het feit dat slechts voor belastingplichtigen bezwaarlijke administratieve richtsnoeren geen terugwerkende kracht hebben. Het is juist bezwaarlijk als het voorgestelde artikel 8.2a WMB 2024 geen terugwerkende kracht heeft, aangezien een belastingplichtige zich in dat geval wellicht geconfronteerd kan zien met een bijheffingspercentage van meer dan 15 procent.

In de administratieve richtsnoeren van februari 2023 is de regeling voor de voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgave geformuleerd voor de situatie waarin sprake is van een mogelijk bijheffingspercentage van meer dan 15 procent, alsmede voor de situatie dat sprake is van een netto kwalificerend verlies waarbij de gecorrigeerde betrokken belastingen hoger zijn dan de verwachte gecorrigeerde betrokken belastingen. Voor de laatste situatie is in het reeds bestaande artikel 7.2 lid 6 WMB 2024 een delegatiegrondslag opgenomen. Een verschil tussen beide situaties is overigens dat de procedure verplicht gesteld wordt in het eerste geval, en ter optionele electie is van een groep in het laatste geval.³ De NOB geeft in overweging om de toepassing van het voorgestelde artikel 8.2a WMB 2024 uit te breiden zodat het ook de situatie dekt waar artikel 7.2 lid 6 WMB 2024 op ziet. **(VRAAG 23)**

6. Gestructureerde hybride regelingen

De NOB onderschrijft de wens om misbruik van planning in het kader van de tijdelijke veilighaven op basis van een kwalificerend landenrapport tegen te gaan maar ziet ook een mogelijk onbedoeld effect voor de Nederlandse fiscale eenheidsregeling. De NOB begrijpt dat een lening die binnen een Nederlandse fiscale eenheid non-existent is, naar de letter van de voorgestelde bepaling onder het bereik ervan kan vallen. Dit, aangezien deze leidt tot het in aanmerking nemen van kosten voor de debiteur in het financiële verslaggevingsinkomen, terwijl deze niet leidt tot een overeenkomstige verhoging van het belastbare inkomen van de crediteur.

³ Februari 2023 administratieve richtsnoeren, p. 51, par. 21.4.

Dit lijkt volgens de NOB niet in lijn te zijn met de geest van deze anti-misbruikregeling. Het doel van de regeling is, naar de NOB begrijpt, om arbitrage weg te nemen welke mogelijk kan ontstaan als gevolg van verschillen die bestaan in de fiscale en financiële verslaggevingsbehandeling van inkomen, kosten en belastingen.⁴

Bij een lening binnen fiscale eenheid is van arbitrage geen sprake, aangezien de kosten die het relevante inkomen voor de kwalificerend landenrapport veilighavenregel verminderen op het niveau van de debiteur gelijk zijn aan het inkomen voor de veilighavenregel op het niveau van de crediteur. Een lening binnen fiscale eenheid kan dus nooit tot een betere positie voor de kwalificerend landenrapport veilighavenregel leiden. Derhalve vraagt de NOB bevestiging dat leningen verstrekt tussen entiteiten binnen dezelfde fiscale eenheid niet geraakt kunnen worden door deze anti-misbruikbepaling? **(VRAAG 24)** Het kabinet heeft er enerzijds voor gekozen om het voorgestelde artikel 8.8a van toepassing te verklaren op gestructureerde hybride regelingen die zijn aangegaan na 15 december 2022 en anderzijds om deze bepaling pas van kracht te doen zijn voor verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2024. Is het begrip van de NOB juist dat de (rente)kosten die betrekking hebben op een gestructureerde hybride regeling, die is aangegaan na 15 december 2022, vooralsnog aftrekbaar zijn bij de berekening van de tijdelijke veilige haven op basis van een kwalificerend landenrapport over het verslagjaar 2024 en dat deze kosten vanaf verslagjaren aanvangend op of na 31 december 2024 onder de aftrekbeperking van het voorgestelde artikel 8.8a vallen? **(VRAAG 25)**

7. Valutaconversie

In het voorgestelde artikel 1.4 wordt de omrekening van bepaalde berekeningen naar euro geregeld. Daarbij wordt in het tweede en vierde lid verwezen naar de referentiewisselkoers die is vastgesteld door de Europese Centrale Bank ("ECB"). Dit veronderstelt dat de ECB een wisselkoers vaststelt voor de valuta. Dat zal niet in alle gevallen zo zijn. Uit de juli 2023 administratieve richtsnoeren volgt dat indien de ECB geen wisselkoers vaststelt, overgeschakeld wordt naar de (gemiddelde) koers zoals vastgesteld door de centrale bank van de jurisdictie wiens valuta het betreft.⁵ De NOB verzoekt de wetgever om deze regeling weerslag te doen vinden in het voorgestelde artikel 1.4? **(VRAAG 26)**

⁴ December 2023 administratieve richtsnoeren, p. 19, par. 32.

⁵ Juli 2023 administratieve richtsnoeren, p. 12, par. 30 en p. 14, par. 36-20.1.

8. Onderworpenheidstoetsen

De NOB waardeert de verduidelijkingen die in het Wetsvoorstel Overige fiscale maatregelen 2025 aangebracht worden in de onderworpenheidstoetsen binnen de Wet Vpb 1969. Tegelijkertijd signaleert de NOB dat op enkele punten een nadere verduidelijking voor de praktijk gewenst is. In dit kader verwijst de NOB naar haar reactie op het Wetsvoorstel Overige fiscale maatregelen 2025.

